

NYÍLT LEVÉL

Bajnai Gordon miniszterelnök úrhoz

Szerencs polgármestereként arra kérem Bajnai Gordon miniszterelnök urat, hogy felelős kormányfóként támogassa a BHD Hőerőmű Zrt. és a Magyar Fejlesztési Bank Zrt. közötti hitelszerződés megkötését, amelynek eredményeként a szalmatüzelésű erőmű felépülésével Szerencsen és térségében újra fellendülhet a mezőgazdasági termelésen alapuló ipar.

Az erőmű jogerős építési engedélyének a kiadását számos hatóság – többek között az ügyészség és a bíróság – vizsgálta és abban nem találtak szabálytalanságot.

A beruházó a kultúrtáj érdekeinek a szem előtt tartása érdekében a létesítmény építészeti kialakítását a Világörökségi Tervtanács véleményének a figyelembevételével, a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal Világörökség Magyar Nemzeti Bizottsága Titkárságával egyeztetve végezte el. Ennek köszönhetően a létesítmény semmivel nem illeszkedik kevésbé a kultúrtájhoz mint a világörökségi cím odaítéléskor még javában működő Szerencsi Cukorgyár, amelynek a város egyik jelképévé vált kéményeit a közelmúltban a térségünkben járva bizonyára Ön is láthatta.

A Budapesttől több mint 200 kilométerre található térségben az 1990-es évek elejétől folyamatos volt a gazdaság leépülése. Az elmúlt évtizedekben a többségükben élelmiszeripari vállalkozások Szerencsre koncentráltak, amelyek megalapozták nemcsak a város, hanem a térség fejlődését. Az új üzemeket létesítő befektetők azonban többek között az autópálya hiánya miatt elkerülték ezt a vidéket, így nem jöttek létre olyan üzemek, ahol elhelyezkedhetett volna a felszabaduló, illetve az iskolából kikerülő munkaerő. A súlyos munkanélküliségre a Tokaj-Hegyalján újonnan megalakuló borászati társaságok sem jelentettek gyógyírt.

Ezt a traumát tetézte a cukorgyár 2008-ban történt bezárása, amelynek a termelési kvótája évi 600 ezer tonna alapanyag beszállítására biztosított lehetőséget a kampányidőszak alatt. Ez napi 5000 tonna cukorrépa érkezését jelentette, szemben az erőmű kevesebb, mint napi 384 tonnás igényével szemben, amelynek alig egynegyed része érkezik a borvidék felől. Ez talán még kevesebb, mint a szőlőt és a bort szállító teherautóknak a száma.

A skandált vádakkal ellentétben a szerencsi szalmatüzelésű erőmű energiatüzelésű felhasználását nem tervezi, erre az egységes környezethasználati engedély nem is ad lehetőséget. Akik ezzel riogatnak, azok önös érdekeik érvényre juttatása érdekében semmitől nem riadnak vissza.

Attól sem, hogy a világörökségi cím elvesztésének folyamatos „lebegtetésével”, az UNESCO tisztségviselőinek és szervezeteinek megküldött, valótlan tartalmú feljelentő levelekkel intézzék el a térség jövője szempontjából jelentős beruházás ügyét, elriasztva a befektetőket.

A figyelmébe ajánlom, hogy éppen a kultúrtájért aggódó tokaji polgármester gesztuságával létesült a világörökségi magterület középpontjában Abaúj és Zemplén legnagyobb hulladéklerakó és feldolgozó telepe, ahová a térség közel száz településéről a borvidék útjain folyamatosan szállítják a teherautók a kommunális szemetet.

A szalmatüzelésű erőmű beruházói ugyanakkor az akadémikusok közreműködésével 2008 decemberére elkészült világörökségi hatástanulmányban megfogalmazott elvárásoknak eleget téve ütemezetten, fele (25 megawattos) kapacitással építi meg az erőművet. A szalma szállításának logisztikáját pedig úgy alakítják ki, hogy a tüzelőanyag-ellátását biztosító teherautók elkerüljék a világörökségi területet. Energiafüvet nem használnak fel, az erőmű építészeti megoldása illeszkedik a tájba.

Egyes borászatok képviselői és Tokaj polgármestere a tényeket figyelmen kívül hagyva valóságos rágalomhadjáratot folytatnak a szerencsi biomassza erőmű megvalósításával szemben, annak ellenére, hogy azt közvélemény-kutatási adatok alapján a tokaji és a szerencsi kistérségekben élők többsége támogatja a fejlesztést. Nem válogatnak az eszközökben annak érdekében, hogy a további beruházásokat vonzó építkezést megakadályozzák. Magatartásukkal valójában ők sodorják veszélybe a világörökségi címet.

Szerencs önkormányzata az elmúlt időszakban többször kifejezte elkötelezettségét a térség értékeit nem veszélyeztető iparfejlesztés mellett. Az azonban elfogadhatatlan számunkra, hogy vélelmezett és sugallt jövőbeni események miatt megghiúsuljon egy minden jogszabályi előírásnak megfelelő, jogerős építési engedély birtokában lévő beruházás a városban. Ennek rossz üzenete van minden, a térségben most és a jövőben befektetni szándékozó vállalkozás számára akkor, amikor a politikai kampányban minden országgyűlési képviselő-jelölt munkahelyteremtésről beszél. Éppen ezért hozott döntést több – köztük a világörökségi magterülethez tartozó – település a világörökségből történő kiválásáról. Az ennek hatására elindult egyeztetési folyamat miatt a szerencsi önkormányzat a határozat végrehajtását felfüggesztette. A mostani fejlemények azonban azt mutatják, hogy a beruházás ellenzői a legkisebb kompromisszumra sem készek, ezért újra kell gondolni a világörökségből történő kilépésünket, teret engedve a környezetet nem veszélyeztető fejlesztéseknek.

Arra kérem a Miniszterelnök Urat, hogy álljon ki a jogállamiság mellett. Szűk érdekcsoportok harsányan megnyilvánuló törekvésével szemben legyen támogatója Szerencs és térsége gazdasági felemelkedésének, a foglalkoztatás javításához és a mezőgazdasági termelők többlet-jövedelemhez juttatásához annak tudatában, hogy a világörökségi címnek nem az erőmű léte, hanem az ország és a Tokaji Borvidék érdekeit kockára tévő zavarkeltők az igazi veszélyeztetői.

Szerencs, 2010. március 19.

Tisztelettel:

Rónavölgyi Endréné